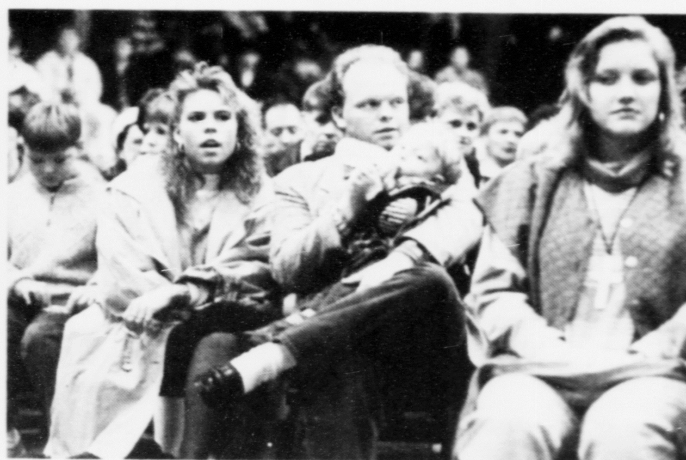

Systkini Finn og Hildur sungu fyrir undir felagssanginum

Eisini tey smæstu komu við at lurta

undir leiðslu av dónunum Asbjørn Asmussen og Inger Merete Tuxen, ið saman við Jørgen Møller eru kend frá bólkinum »JA!«. Hann skipaði fyrir einum sokallaðum samanspælsbólki, ið eisini framfórði eitt sindur saman við einum minikóri.

Børnini settu lív í

Aftan á felagsskóríð kom barnakóríð á pallin, og tað setti rættiliga lív í. Lokalar kreftir høvdu tikið sær av barnakórinum gjøgnum vikuna – Kristianna Berthelsen, Jana Heinesen og Mariann Djurhuus – og væl var komið burtúr.

Sjálvir luttakaramir á sangskeiðnum høvdu bein-anvegin á skeiðnum havt møguleika at velja millum tvínni smærri kór – eitt seniorkór fyrir tey meira tilkomnu og eitt juniorkór fyrir

tey yngri. Undan taluni var seniorkóríð undir leiðslu av Ámundi Berthelsen á pallinum og sang triggjar sangir.

Talari hesaferð var Torleif Johannesen, og hann tosaði um kristna lovsangin og tað at syngja lovsang. Ein tala, ið var rættiliga »apropos« sangskeið.

Hitt kóríð, luttakaramir kundu velja, var juniorkóríð, ið Snorri Brend hevði leiðsluna av, og hetta kóríð kom framat aftan á taluna, áðrenn konsertin endaði við fyra sangum afturat við stóra felagsskórinum.

Sangskeið kanska í Nesvík næstu ferð

Samanumtikið gekk konsertin væl, og fyrireikaramir sluppu enn einaferð væl frá sínum parti av arbeiðinum, skiltist aftaná á

fleiri av teimum, ið høvdu verið við alla vikuna.

Saman við nakað av felagssangi við undirspæli frá einum sera væl uppløgdum Snorra Brend við klaverið, vóru ikki tveir klókkutímar farnir, tá konsertin var liðug.

Enn er ikki avgjørt, hvar seytjanda sangskeiðið skal verða, men sum skilst, liggur leguð hjá Heima-missionini í Nesvík framm-arlaga í huganum hjá sangskeiðnevndini.

hj.

Hesi báðir vóru í barnakórinum – teir siggja út til at skiftast við at syngja...

Sangskeiðini komin á hægri støði við tíðini

Hesi sekstan árin, Heima-missionin hevur skipað fyrir vælumtøktu sangskeiðunum, hevur at kalla alla tíðina verið stór menning í, so sang- og tónleikalívið innan Heima-missionina er komið

á eitt hægri støði við árunum.

– Eins og tónleikurin hevur ment seg í londunum út-an um okkum, hevur hann eisini gjørt tað í Føroyum, allarhelst tí útlendskir lær-

arar hava verið við øll árin, sigur ein av luttakarunum hesaferð, ið eisini hevur verið við fleiri ferðir áður.

– Í fjør varð roynt við eitt sindur meira av rúmiskum tónleiki, og júst tí at fólk nú

kanska hava vant seg meira til tað, fall hetta sum ein heilt náttúrligur partur av konsertini hesaferð, ið eisini eydnaðist stak væl. Vónandi verður hildið fram á hesi leiðini.

hj.

